

המשק הראשון

אסמים - 1,2

האסמים היו מוכרחים להיות מאווררים היטב, כדי שהמספוא ישתמר. לכן, הם אף פעם אינם עמוקים, יש להם פתח רחב, ולפעמים הם מקורים (מס' 2). לפני שיורדים למס' 3, שימו לב: מעל לגג במס' 2 ומאחוריו, נראה ה'ז'יט', מעין ארובה נמוכה ורחבה, שבה השתמשו לשפוך את הענבים, שנפלו הישר לתוך המכבש שנמצא במרתף היין. כך, בעת הבציר, העגלות הכבדות לא נאלצו לרדת לתוך החצר בשביל, שהיה תלול מדי.

מרתף יין - 3

בתוך המכבש המכונה «שובר הצוואר», מימין, נמצא פתח השפיכה של ה'ז'יט' שדרכו שפכו את הענבים פנימה. מכבש מטיפוס כזה פעל כמו מנוף. עסיס הענבים ניגר ישירות לתוך אגן הקרוי 'אנשר' ולאחר מכן הועבר, בעזרת דליים, אל החביות, כדי לתסוס שם. המפעל לייצור שמן אגוזים, שמקורו במרתף אחר, מהווה עדות לפעילות הכלכלית הערה שהתקיימה באזור בימים עברו.

רפת - 4

המבנה ממוקם סמוך לבאר ולשוקת, וכך יכלו בעלי החיים לצאת לשתות, מבלי לחצות את החצר. בחדר זה ניתן היה להשכין עד שלוש פרות ועזים אחדות. מוצג כאן אוסף של מחבצות להכנת חמאה.

חדר השינה - 5

האח ממוקמת סמוך לחלון, כדי לאפשר זרימה של אוויר ופליטות; אולם, היא תופסת מקום מצומצם בלבד בפינת החדר. בימים של מזג אוויר סוער, יכלו האיכרים לעסוק בעבודות קלות בשבתם מול האח, תוך שהם מנצלים את האור החודר מבעד לחלון. שני האריחים לצד האח שימשו להחזקת ה'רזינות', פתילות פשתן רוויות שרף עץ. את הנרות הללו ריתקו למקום בעזרת מלקחיים שהיו נעוצים בעומק האח. כך מנעו מעשן השריפה למלא את החדר.

חדר האכילה - 6

זהו בית טרוגלודיטי- למחצה. רק הקיר האחורי, זה של האח, נוצר על ידי משטח הסלע, שכוסה בסיד. כאן אכלה המשפחה את ארוחותיה. נוסף לכך, יכלו להחזיק כאן גם מיטה או שתיים. מעל לחדר הזה נמצא אסם התבואה. לא יכלו להחזיק את גרעיני הדגנים במרתף, שכן זה תמיד לח במקצת.

מרתף - 7

המערה הקטנה ביותר שימשה לבעלים הקודמים כמקום אחסון לחביות היין. אולם זה שימש, עוד בשנות השבעים של המאה העשרים, בתור מקום מפגש לאוכלוסיה המקומית.

חצר קטנה - 8

חצר זו יכלה לשמש כגיזרה לצאן. לא היה אפשרי להשאיר את העדר במרעה במשך הלילה - הגדרות לא היו יעילות ביותר, והיו גנבים רחזבים.

המשק השני

מרתף יין - 9

תצוגה של תהליך הייצור של חבית, ושל העבודה בכרם ובייצור היין. במסדרון, עדיין נראים לעין שרידים של המכבש «שובר הצוואר», ושל פתח השפיכה של ה'ז'יט'.

מבנה נספח - 10

התנור שימש בעיקר לייבוש הפשתן והפירות (שזיפים, אגסים ותפוחים), ולאפיית הלחם. כמו כן, יכלו להשתמש בחדר זה בתור חדר כביסה.

אורווה קטנה - 11

המגדלים העלו את הזבל אל פני השטח בעזרת אלונקה - השביל היה תלול מכדי להשתמש במריצה.

חדר מגורים - 12

כאן יכלו האנשים להתאסף בלילות החורף, לפטפט ולעבוד. בכניסה הייתה דלת. על הרצפה פיזרו קש. האיכרים לבשו בגדים חמים. חום הגוף שהפיצו שלושים איש שיכלו לשבת יחד בחדר, הספיק כדי להעלות מה שנחשב לנוח בחורף, 13°C , את הטמפרטורה עד 14° .

כאן היה מחסה קטן עבור חמור או פרדה. שימו לב: האבוס ושני הפתחים לאורור

מגורים מהמאה ה-19 - 14

מבנה זה הכיל בחזית, אסם מקורה, להחזקת גרעיני הדגנים, ומאחור, חצובות בסלע, נמצאות גומחות עבור המיטות. התנור היה ממוקם תמיד בעומק האח. העשן נבלט מבעד לדלת התנור, ונשאב כלפי מעלה הישר מבעד לארובת האח, מבלי למלא את החדר

אולם הבורות - 15

באולם זה נמצאים שלושה סוגי בורות. בורות האור מספקים אור ואורור לחללים התת-קרקעיים. בור מים מחולק לשתי קומות מאפשר לשאוב מים מפני השטח ומהמיפלס התחתון. הבור שדרכו הוצאו האבנים, נסתם לאחר חפירת החלל

אולם המאובנים - 16

אבן טופו ואבן משרידי צדפים וקונכיות הם סלעים שמקורם ימי. גיל הסלעים 90 מיליוני שנים ו-11 מיליוני שנים בהתאמה, והם עשויים ממאובנים

חדר תפילה תת-קרקעי עתיק - 17

מרתף זה, הממוקם בחלקו מתחת לכנסייה, היה במקורו מחצבה תת-קרקעית. הפתח הגדול בראשו היה פתח לפינוי, ששימש כדי להעלות את אבני ה'פאלון' אל פני השטח, באמצעות כננת. הכנסייה של הכפר נשרפה בתקופת מלחמות הדת (במאה ה-16), ולדעתנו, המחצבה הוסבה לקפלה באותה תקופה. שלוש קשתות גותיות, צלב וגומחות להצבת פסלים, נחצבו בסלע. האולם תוכנן כך שיעוצב בצורת צלב. החורים הערוכים בשורה, הממוקמים מתחת, הם חורים ששימשו את הפיגומים

18 ו-20 - מגורים מהמאה העשרים

מה שהיו במקורם מעונות צנועים לשימושם של פועלים חקלאיים או של קשישים, שימשו למגורים עד תחילת המאה העשרים. שיפצו אותם והם שימשו כחדר מיטות, משרד וספרייה בין השנים 1979 עד 1984, כאגף למעון הרשמי של השומר באתר

שוכני המערות בעולם - 19

בואו לגלות מגורים במערות בצרפת ובכל רחבי העולם

תודה שביקרתם אצלנו, ולהתראות בקרוב

Musée du Village Troglodytique de Rochemenier

14 rue du musée, 49700 Louresse-Rochemenier – France

Tel: 33 / (0)241 59 18 15 / email: visite@troglodyte.fr

internet: www.troglodyte.fr / Facebook

HE

הכפר ברושמנייה כולל כ-250 אולמות תת-קרקעיים, המרכיבים ארבעים משקים לערך. האולמות נחפרו בתקופות שונות, בהתאם לגידול באוכלוסיה, ולדרישה לספק פיתרונות לצרכים חדשים

היישוב העתיק ביותר הוקם, ככל הנראה, במאה ה-13. הכפר התת-קרקעי גדל בהדרגה, עד המאה ה-19

האבן היא ה'פאלון'. זהו מעין חול גירני, ששימש להשבחת הקרקעות, על ידי כך שנטרל את החומציות בקרקע

באתר תבקרו בחלק מן הכפר: שני משקים שננטשו בתחילת המאה העשרים, ונפתחו לביקורים מאז 1967. החפצים, הרהיטים, כלי העבודה והתצלומים, מייצגים את חיייהם של שוכני המקום האחרונים

כשתעברו מתחת לקשת ה'פאלון', תגיעו לחצר של המשק הראשון. הכניסה המקורית נמצאה מימין, בצד העליון של החצר, במקום שבו רואים דלת גדולה. מהמקום הזה ניתן לסקור מנקודת הראות הטובה ביותר את החזות החיצונית של משק זה, שהוקם בסוף המאה ה-17 או בתחילת המאה ה-18

כל מה שרואים בכפר רושמנייה, הוא מעשה ידי האנשים. הכפריים חצבו בתחילה את החצר, מעין מחצבה גדולה הפתוחה לשמיים, ואחר כך, מסביב לה, הקימו את הבתים התת-קרקעיים כדי לשכן את האנשים ואת בעלי החיים שלהם, לאחסן את המצרכים שלהם, ולעבוד

על פני השטח מצוי השטח המישורי. בימים עברו, הייתה שם גינה שהאיכרים עיבדו. האח נמצאת מעל לחדר השינה, מס' 5

החפצים המוצגים בתערוכה הם שבירים,
אנא, עיזרו לנו לשמור עליהם זמן רב ככל האפשר.
נהגו בהם בכבוד.